

De nieuwsbrief van de
Federale en Intergewestelijke
studiediensten van het ABVV

www.abvv.be

U wil Echo voortaan nog enkel per
e-mail ontvangen of alleen per post?
U wil een naam- of adreswijziging
doorgeven?
Dat kan tel. of via mail:
Patsy De Lodder 02 506 82 71,
patsy.delodder@abvv.be

INHOUD

Economie 2

- Het Planbureau is voorzichtig optimistisch in zijn groeiprognozes

Ondernemingen 3

- Het belang van voortgezet gezondheidstoezicht
- Instrumenten om de woon-werkmobiliteit van werknemers te verbeteren

Sociaal beleid 4

- Kost bruggepensioneerde versus kost oudere werkloze

Sociale ombuds 5

- Rechtspraak: prejudiciële vraag aan Grondwettelijk Hof over verschil in statuut tussen arbeiders en bedienden

Echo regio's 5-7

- Naar een Pact voor duurzame stedelijke groei?
- Vlaams ABVV wil systematische doorlichting subsidies aan bedrijven
- Vlaamse overbruggingspremie uitgebreid
- «Détox»: een nieuwe brochure van de "Jeunes FGTB"

Europa & Internationaal 8

- De soberheidsval - Europese syndicale actiedag op 29 september
- Voetbalproductie en arbeidsrechten: nog veel te doen!

Tunnelvisie op brugpensioenen

Het sociaal akkoord bij Carrefour, waardoor ca 3.000 jobs gered werden en een 1.000 tal werknemers gespaard bleven van werkloosheid door toekenning van het brugpensioen, deed veel stof opwaaien.

Liberalen, NV.A, lijst Dedeker tot en met Marianne THIJSEN van CD&V rolden over elkaar heen om als eerste dit brugpensioen vanaf 52 jaar te veroordelen. Een brugpensioen dat ze overigens allen onder een volgende regering willen afbouwen.

Toch eigenaardig, hoe de aandacht van rechts altijd weer richting brugpensioen gezogen wordt. Er zijn 2.027.000 Belgen tussen 50-64 jaar. Amper 6% daarvan is bruggepensioneerd. Er zijn evenveel zieke oudere werknemers, dubbel zoveel oudere werklozen en drie keer zoveel inactieve huisvrouwen in deze leeftijdsgroep.

Die 120.000 bruggepensioneerden zijn bovendien bijna allen van hogere leeftijd, zodat ze officieel niet meer beschikbaar zijn voor de werkloosheid. Zeggen en schrijve 2.633 bruggepensioneerden, of 0,13% van de totale bevolkingsgroep, zijn volgens de RVA vandaag bruggepensioneerden die omwille van herstructurering vóór werden 58 jaar afgedankt. Zij nemen deel aan een tewerkstellingscel en outplacement, en moeten beschikbaar blijven voor de arbeidsmarkt.

Zij kosten bovendien 50 à 100% minder aan de sociale zekerheid dan indien ze op de werkloosheid zouden gezet zijn, doordat zijzelf en hun vroegere werkgever een fiks deel terugbetalen onder vorm van sociale bijdragen en belastingen.

Ze hebben bovendien een beter maar toch niet riant sociaal statuut. Vergeten we niet dat bruggepensioneerden geen 13de maand noch vakantiegeld krijgen. Maar doordat hun vroegere werkgever nog een (kleine) opleg moet betalen, hebben ze meestal toch nog een redelijk inkomen.

Werkloze en langdurig zieke 50 plussers kosten een pak meer aan de sociale zekerheid (zie de precieze berekeningen verderop). Ze zijn met meer dan 300.000, drie keer zoveel als het totaal aantal bruggepensioneerden. Doordat hun vroegere werkgever niets meer bijlegt - en de volledige kost voor hun inkomen afgewenteld heeft op de gemeenschap - zitten velen onder hen wél in armoede.

Dat men niet schermt met de theorie over de "canada dry's"! Het zijn werkelijk witte merels die nog supplementen bovenop werkloosheid krijgen: de sociale bijdragen die hierop betaald worden, zijn amper goed voor 6 miljoen euro inkomsten op jaarbasis, wat betekent dat we het hier over honderden in plaats van over duizenden gevallen hebben.

In feite zou het andersom moeten zijn. Politici en commentatoren zouden eerder moeten protesteren tegen de veel talrijkere werkgevers die hun oudere werknemers, dikwijls na jarenlange trouwe dienst, afdanken met een aalmoes (zeker de arbeiders!) en voor de rest van hun leven ten laste zetten van de sociale zekerheid. Zonder nog iets te betalen, zodat die mensen een zeer slecht sociaal statuut hebben.

Het zijn die asociale werkgevers die men eerder zou moeten aanklagen, en financieel laten opdraaien voor (een deel van) de kost!

Klimaatonderhandelingen: Bonn heeft de 'Just Transition' bekrachtigd!

De internationale gemeenschap lijkt stilaan te bekomen van de mislukking van Kopenhagen.

De klimaatonderhandelingen onder VN-vlag werden officieel opnieuw aangevat in Bonn (31 mei - 10 juni). Doel is een vervolg te breien aan het Kyoto-protocol over een akkoord dat de internationale gemeenschap ertoe verbindt de klimaatwijzigingen te bestrijden.

De opwinding die er aanvankelijk heerste in Kopenhagen en de flop die de conferentie uiteindelijk werd, hebben plaats gemaakt voor pragmatisme en realisme.

Het ABVV was in Bonn aanwezig. Wij hebben vastgesteld dat de lidstaten tot een akkoord willen komen. Deze essentiële wil leek in Kopenhagen te ontbreken.

Maar overlopen van enthousiasme doen we niet: het proces gaat tergend langzaam. Zo langzaam zelfs dat het nu reeds zeker lijkt dat op de volgende grote "Conferentie van de Partijen" (COP 16) die in december in Cancun doorgaat, in het beste geval slechts een eerste reeks beslissingen wordt genomen.

Wat onze eisen betreft, raakten alle Lidstaten het in de plenaire zitting in Bonn expliciet eens over de sociaal rechtvaardige overgang naar een koolstofarme maatschappij met garantie van waardig werk! Het concept dat de vakbonden verdedigen zal dus naar alle waarschijnlijkheid deel uitmaken van het toekomstige akkoord. Aan ons om erop toezien dat dit daadwerkelijk gebeurt en vooral dat het dan ook op het terrein wordt geconcretiseerd!

Het Planbureau is voorzichtig optimistisch in zijn groeiprognoses

Het Planbureau heeft zijn economische voorspellingen voor 2010-2015 gepubliceerd. Voor dit jaar verwacht het Planbureau een herstel met een nominale groei van 1,4%, en 1,7% in 2011. Als gevolg van de crisis werd een historische daling van de **gezinsconsumptie** waargenomen, die gepaard ging met een gevoelige stijging van het sparen in 2009. Het Planbureau benadrukt dat de daling van de consumptie nog veel groter zou zijn geweest indien de koopkracht niet met +2,7% werd in stand gehouden, door de indexering van de lonen en de sociale uitkeringen, terwijl de inflatie stagneerde. In 2009 bood de **loonindexering** de mogelijkheid om het reëel loon te versterken en het reëel beschikbaar inkomen te doen toenemen, zodat dat de daling van de consumptie werd afgeremd. Het Planbureau zegt letterlijk: "Zonder die bijdrage zou de recessie in België ongetwijfeld zwaarder zijn geweest (-3%), misschien zelfs vergelijkbaar met die van de EU (eurozone)". Begin 2010 is de inflatie terug van weggeweest en is het vertrouwen van de gezinnen in de economie nog niet hersteld. We merken in 2010 voorlopig zelfs een **daling van de koopkracht**. De **budgettaire problemen** van ons land zijn nog niet onder controle en de schuld loopt op. Dit is niet te wijten aan minderinkomsten uit de personenbelasting, maar eerder aan een trage groei van de inkomsten uit de vennootschapsbelasting, ondanks de heropleving. Vanaf 2012 zouden door het systeem van de notionele interestaftrek de inkomsten uit de vennootschapsbelasting zelfs afnemen, indien we dit systeem in zijn huidige vorm zouden laten bestaan.

Het Planbureau verwacht een verdere daling van het **loonaandeel**, ten gunste van de rendabiliteit van de bedrijven en de winsten. De **loonsubsidies** en verminderingen voor de werkgeversbijdragen, die gradueel verankerd zijn geworden in

ons systeem, zullen verder een vlucht nemen. Het Planbureau geeft duidelijk aan dat de loonsubsidies de loonkloof met 2,5%-punt hebben doen afnemen ten opzichte van de referentiebuurlanden. Alles samengenomen is de nettoloonkloof teruggedrongen 0,5%.

In vergelijking met de buurlanden zorgen de loonsubsidies voor een gevoelige vermindering van de loonkloof. We kunnen ons afvragen of we in België al niet heel ver zijn gegaan in de (para)fiscale tegemoetkomingen aan de bedrijven, en of ons systeem van sociale zekerheid en welvaart voor de gezinnen op die manier niet op ernstige wijze verder wordt aangetast!

Slechts vanaf 2012 zou er opnieuw sprake zijn van enige jobcreatie. Over de hele periode 2010-2015 zal de **netto-jobcreatie** echter slechts ongeveer 28.000 eenheden bedragen. Men verwacht een gecumuleerd verlies van arbeidsplaatsen in de industrie van 26.000 tijdens de periode 2012-2015.

De economische crisis zorgde in 2009 voor een toename van het aantal werklozen met 45.000, en met 43.000 dit jaar. De **werkloosheidsgraad** zou stijgen tot 13,3% dit jaar. De grote piek van de werkloosheid wordt verwacht in 2012, ondanks de herneming van de economische groei.

Het Planbureau heeft dus niet een al te positief beeld geschetst van wat de toekomst volgens zijn modellen zal brengen. De OESO heeft in haar jongste Economic Outlook de Belgische regering echter een pluim gegeven voor haar aanpak van de werkgelegenheids crisis en wijst erop dat de situatie in de andere Europese lidstaten vaak veel erger is. Dit bewijst dat het Belgisch sociaal overlegmodel, zeker in tijden van crisis, de enige echte waarborg is voor de tewerkstelling en de koopkracht van de gezinnen.

maureen.verhue@abvv.be

Tabel: Raming en evaluatie van het loonverschil sinds 1996 (groeivoeten in %)

	1997-1998	1999-2000	2001-2002	2003-2004	2005-2006	2007-2008	2009-2010	1997-2010
1. Realisatie van de nominale norm (OESO)	3,6	5,4	6,5	5,1	3,9	4,1	2,7	31,3
2. Belgische nominale uurloon-kosten (NR-concept)	3,9	4,3	8,6	3,6	4,7	6,5	3,6	35,2
3. Belgische nominale arbeids-kosten per uur (FPB-concept)a	3,8	4,0	8,5	3,4	4,0	5,6	2,6	32,0
4. Verschil 'NR' (2/1 in %)	0,3	-1,0	1,9	-1,4	0,8	2,3	0,9	3,0
5. Verschil 'FPB' (2/1 in %)	0,2	-1,3	1,9	-1,7	0,1	1,5	-0,1	0,5

NR = Nationale Rekening

FPB = Federaal Plan Bureau

Het belang van voortgezet gezondheidstoezicht

Werknemers die in het verleden op de arbeidsplaats werden blootgesteld aan risico's voor hun gezondheid, zoals bijvoorbeeld asbest of scheikundige producten, hebben recht op voortgezet gezondheidstoezicht (VGT). Dat is belangrijk, maar niet altijd vanzelfsprekend. In een aantal gevallen is het erg moeilijk dat recht op te eisen.

De Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk heeft een aantal concrete voorstellen uitgewerkt.

Waarom voortgezet gezondheidstoezicht?

De Hoge Raad meent dat VGT een recht moet zijn van elke werknemer, zelfs als er vanuit preventief oogpunt geen "gezondheidswinst" meer mag verwacht worden. In alle gevallen heeft een werknemer die in het verleden is blootgesteld aan gezondheidsrisico's recht op een consultatie van en/of een medisch onderzoek door een bedrijfsarts, met het oog op de opvolging van mogelijke gezondheidsschade veroorzaakt door die eerdere blootstelling.

Modaliteiten

Als de werknemer bij dezelfde werkgever onderworpen is aan periodiek gezondheidstoezicht, moet de arbeidsgeneesheer, volgens de Raad, tijdens

dat periodiek gezondheidstoezicht ook aandacht hebben voor blootstelling tijdens een vroegere arbeidssituatie. Als de werknemer bij dezelfde werkgever niet langer onderworpen is aan periodiek gezondheidstoezicht, stelt de Raad voor dat deze werknemer mee op de lijst geplaatst wordt van de werknemers met recht op periodiek gezondheidstoezicht.

Indien de werknemer bij een andere werkgever werkt, en daar recht heeft op gezondheidstoezicht, dan moet volgens de Raad het VGT geïntegreerd worden in het periodiek onderzoek. Wanneer, tenslotte, de werknemer bij een andere werkgever niet langer is onderworpen aan periodiek gezondheidstoezicht, dan kan die werknemer zichzelf op de lijst van de periodiek te onderzoeken werknemers laten plaatsen.

Rol van het Comité voor Preventie en Bescherming op het werk

De aanbevelingen van de Raad zijn nog niet in de reglementering opgenomen, er is dus nog werk aan de winkel. Maar wat de Raad voorstelt kan wel via het **Comité PBW** afgedwongen worden, aangezien het VGT een recht is (artikel 16 van het kb van 28 mei 2003). Aarzel dus niet om het punt op de agenda te zetten, of om ons te contacteren voor meer informatie.

francois.philips@abvv.be

Instrumenten om de woon-werkmobiliteit van werknemers te verbeteren

Eind 2008 moesten alle werkgevers van ondernemingen met meer dan 100 werknemers, zowel uit de privé als uit de openbare sector, de tweede driejaarlijkse federale diagnostiek betreffende het woon-werkverkeer van hun werknemers invullen. De antwoorden werden daarbij ter advies voorgelegd aan de ondernemingsraad (of, bij gebrek aan vakbondsafvaardiging) aan het overlegcomité.

Al deze gegevens werden opgenomen in een database die vrij toegankelijk is voor vakbondsafgevaardigden. Zo stelt de FOD mobiliteit hen niet alleen de resultaten van de enquête gratis ter beschikking, maar ook een rapport over goede praktijken inzake mobiliteit, zowel in privébedrijven als in de openbare sector. De ondernemingen of openbare instellingen die vernieuwend zijn op het vlak van mobiliteit worden trouwens vernoemd in het rapport. Deze initiatieven hebben er zeker toe bijgedragen dat er minder met de auto naar het werk gereden wordt (-1,9% tussen 2005 en

2008) terwijl het totale autoverkeer met 2% is toegenomen. Tegelijk is het aantal treinreizigers toegenomen met 13,7% en gaven 10% meer reizigers de voorkeur aan metro, bus en autobus.

Bovendien geeft de FOD mobiliteit ook de geaggregeerde gegevens van elke gemeente aan alle delegees die dit vragen: (gegevens op maat, bijvoorbeeld die van een industriezone).

Al deze instrumenten kunnen van nut zijn voor de delegees die er een syndicaal thema van willen maken (of reeds gemaakt hebben). Ze kunnen ook dienen om de werkgever te interpellieren om een en ander in beweging te brengen en tot concrete maatregelen te komen.

Al deze informatie is te vinden op <http://www.mobiliteit.fgov.be>. Selecteer 'mobiliteit' en klik vervolgens op 'diagnostiek woon-werkverkeer'. De volgende diagnostiek is voorzien voor 2011.

jean-luc.struyf@abvv.be

EFI: balans 2009

Eind mei nodigde het ABVV de inspectie van de FOD Werkgelegenheid en Arbeid uit. De inspectie die zich bezighoudt met de controle op de economische en financiële informatie aan de Ondernemingsraad (OR) en aan het Comité voor preventie en bescherming op het werk (CPBW) kwam de resultaten van haar controles in de ondernemingen in 2009 komen toelichten.

Een bijzonderheid voor 2009 : n.a.v. het KMO-akkoord van 2007 wordt de economische en financiële informatie besproken nu ook in de CPBW's van de bedrijven van 50 tot 100 werknemers zonder OR.

Van de 285 CPBW's die door de inspectie worden gecontroleerd, hadden maar 185 de basisinformatie gekregen (waarvan 55 slechts mondelings).

Voor de jaarlijkse informatie, is het niet beter: slechts 150 CPBW's hebben die informatie gekregen (waarvan 13 op een afdoende wijze). Kortom: in totaal zijn slechts 32% van de bedrijven "in orde".

De ondernemingsraden scoren na 35 jaar toepassing uiteraard beter. Toch is het zo dat van de 857 gecontroleerde bedrijven – vooral voor de basisinformatie – 49 geen enkele informatie hebben gegeven. 89 hebben dat wel gedaan, maar op een onvolledige wijze. Van de 784 gecontroleerde bedrijven hebben 13 geen revisor benoemd. Bovendien waren 78 revisoren afwezig bij de jaarlijkse vergadering en hadden 94 de documenten van de OR niet gecertificeerd.

Uit de balans opgemaakt door de inspectie kunnen wij afleiden dat de economische en financiële informatie nog verbeterd kan worden, zowel kwalitatief als kwantitatief. Die balans is ook een zeer nuttig instrument voor de discussie over de evaluatie van het KMO-akkoord die eind 2010 voorzien is.

Uw pensioendossier, nu online consulteerbaar!

Op 25 mei lanceert de Rijksdienst voor Pensioenen het online pensioendossier MyPension. Dankzij deze interactieve toepassing kunnen werknemers en gepensioneerde werknemers de evolutie van hun pensioendossier stap voor stap volgen op de RVP-website. De toegang tot MyPension is beveiligd en identificatie gebeurt door middel van de elektronische identiteitskaart of het "token".

MyPension, het beveiligde en individuele online pensioendossier, is beschikbaar voor elke burger die tijdens zijn loopbaan als werknemer werkt of gewerkt heeft. Het interactieve platform zal de gegevensuitwisseling tussen de RVP en de burger bevorderen. Zo kunnen op een snelle en eenvoudige manier verschillende administratieve stappen ondernomen worden.

De toepassing heeft zowel voordelen voor werknemers als voor gepensioneerden. Zo kunnen de werknemers hun pensioenloopbaangegevens raadplegen, het adres aanpassen, enz. De gepensioneerden kunnen o.a. de volgende betaaldatum van hun pensioen raadplegen, adres of bankgegevens aanpassen, de briefwisseling elektronisch consulteren.

Door deze nieuwe dienst tracht de RVP om nog dichter bij de burger te staan. Informeren, communiceren en sensibiliseren is een belangrijke taak voor de instellingen van sociale zekerheid. Op die manier kunnen de werknemers sneller en meer adequate informatie verwerven. Het is bovendien positief voor het milieu!

Meer informatie vind je op de website van de RVP: www.rvponp.fgov.be

Kost bruggepensioneerde versus kost oudere werkloze

In de jaren'90 werd de "normale" brugpensioenleeftijd op 58 jaar gebracht. Gevolg was dat het aantal bruggepensioneerden daalde van 138.000 naar 120.000, maar dat het aantal oudere werklozen verdubbelde tot meer dan 200.000.

Door het generatiepact wordt de normale brugpensioenleeftijd op 60 jaar gebracht. Alleen met een loopbaan van 38 jaar kan men nog op 58 jaar vertrekken. Gevolg is dat het aantal bruggepensioneerden verder daalde.

Tot dat de speculaties van bankiers ons in de grootste economische crisis sinds de jaren'30 stortten, en bedrijven meer mensen afdankten. Toch bleef de groei van het aantal bruggepensioneerden, door het generatiepact, zeer beperkt: in de laatste 12 maanden kwamen er amper 3.264 bruggepensioneerden bij. Slachtoffers van de crisis.

Maar rechts fulmineert niet tegen de bankiers die de crisis veroorzaakten. Het is cynisch genoeg het sociaal statuut van de slachtoffers van de crisis dat meest gevisieerd wordt. Tegen elke logica in.

Wat kost een bruggepensioneerde van 52 à 55 jaar aan de sociale zekerheid? Nemen we het voorbeeld van een gemiddeld loon: 2.700 euro bruto per maand.

De werkloosheidsuitkering zal in dit geval 1.153 euro bedragen. De werkgever zal minstens 244 euro per maand moeten opleggen. Dat geeft een bruto inkomen van 1.397 euro per maand voor de bruggepensioneerde, die hierop 6,5% sociale bijdrage betaalt (= 91 euro) en 114 euro belastingen, dat brengt zijn netto inkomen op 1.192 euro per maand. Niet riant, maar toch boven de armoedegrens als alleenstaande. De werkgever betaalt een sociale bijdrage van 40% op zijn opleg (97 euro). De gemeenschap betaalt dus 1.153 euro werkloosheidsuitkering – 91 euro persoonlijke sociale bijdrage – 114 euro belastingen – 97 euro sociale bijdrage werkgever = 851 euro netto per maand (of **10.212 euro per jaar**).

Stel nu dat diezelfde persoon met 2.700 euro bruto op de werkloosheid belandt? Dan betaalt de sociale zekerheid 1.265 euro werkloosheid⁽¹⁾ of **15.180 euro per jaar (49% meer dan bij het statuut bruggepensioneerde in ons voorbeeld)**.

Voor een alleenstaande oudere werkloze zou de sociale zekerheid 13.836 euro meer betalen.

De werkgever wint 244 opleg plus 97 euro sociale bijdrage = 341 euro per maand of 4.092 euro per jaar.

Het verschil wordt nog groter indien het brutoloon van de afgedankte werknemer hoger is, of indien de werkgever meer opleg betaalt dan wat hij minimaal verplicht is.

Nemen we een brutoloon van 4.000 euro per maand, het gemiddeld loon van veel werknemers op het einde van hun loopbaan.

Bij werkloosheid zou deze persoon slechts 1.265 euro per maand werkloosheidsuitkering gekregen hebben, en zou er geen enkel terugverdieneffect zijn, wat de kost voor de sociale zekerheid en de gemeenschap evengoed op 13.836 euro zou gebracht hebben.

Veronderstellen we nu dat deze persoon op brugpensioen gaat, en de werkgever betaalt bij tot 85 % van het netto jaarinkomen van 30.777 euro. De gemeenschap betaalt dan **NIETS**. Ze ontvangt 1.428 euro per maand (565 euro werkgeversbijdrage + 167 euro persoonlijke bijdrage + 696 euro belastingen), en betaalt 1.153 euro werkloosheid.

Het statuut van oudere werkloze kost in dit geval dus 18.480 euro per jaar méér aan de gemeenschap dan het statuut van bruggepensioneerde.

De werkgever wint 1.412 euro opleg, plus 565 euro werkgeversbijdrage = 1.977 euro per maand (of **23.724 euro per jaar**) indien deze werknemer met 4.000 euro bruto niet het statuut van bruggepensioneerde zou gekregen hebben!

Waarom pleit rechts dan voor de afbouw van het brugpensioen? Is dit uit onwetendheid, of is het om een deel van de kost van de afdanking, van de werkgever naar de gemeenschap te kunnen verkassen?

jef.maes@abvv.be

⁽¹⁾Een oudere werkloze zonder supplement betaalt geen 6,5% sociale bijdrage noch belastingen. Het gaat hier om een gezinshoofd. Als alleenstaande krijgt hij/zij eerste 6 maanden 1323,92 euro/maand werkloosheid, volgende 6 maanden 1233,96, daarna 1072,24 tot 55 en vanaf 55jaar 1153,10.

Rechtspraak: prejudiciële vraag aan Grondwettelijk Hof over verschil in statuut tussen arbeiders en bedienden⁽¹⁾

Een arbeider die ononderbroken in dienst was sedert 11 december 2001 werd op 3 april 2008 ontslagen met een opzeg van 28 dagen wegens reorganisatie.

"In hoofdorde" vordert de betrokken arbeider een bijkomende opzegvergoeding gelijk aan de opzegvergoeding die hij zou ontvangen als hij bediende was geweest, het loon voor de carenzdagen en een vergoeding wegens willekeurig ontslag.

In "ondergeschikte orde" vraagt hij aan het Grondwettelijk Hof (GH) een prejudiciële vraag te stellen inzake de discriminatie tussen arbeiders en bedienden op het vlak van de opzegtermijnen en de carenzdag. Hoewel het GH al eerder uitspraak deed over deze problematiek, stelt de werknemer dat deze rechtspraak achterhaald is, nu de wetgever voldoende tijd heeft gehad om er iets aan te doen en nu de regeling inzake willekeurig ontslag de arbeider steeds minder beschermt tegen ontslag.

De rechtbank oordeelt niet alleen dat er inderdaad sprake is van een willekeurig ontslag, maar besluit ook een prejudiciële vraag te stellen aan het G.H.

De eerdere rechtspraak van het Arbitragehof had immers besloten tot een 'gerechtvaardigd onderscheid' maar was gesteund op de geschiedenis van de statuten, het doel dat nagestreefd werd door de wetgever van 1978 om op een progressieve wijze de statuten nader tot elkaar te brengen en het feit dat het behoud van het onderscheid niet manifest in wanverhouding stond met het nagestreefde doel. Het tijdsverloop sedert de laatste uitspraak van het Arbitragehof (2001) rechtvaardigt dan ook een nieuw onderzoek in het licht van die vooropgestelde harmonisatie.

Dit vonnis kan uiteraard belangrijk worden in de strijd die de vakbonden voeren om de discriminatie tussen arbeiders en bedienden weg te werken.

Benieuwd of een uitspraak door het Grondwettelijk Hof voor of na een eventueel akkoord van de sociale partners zal gebeuren...

hilde.duroi@abvv.be

⁽¹⁾Vonnis Arbeidsrechtbank Brussel 22 april 2010 inzake GD/S.A.B.

Master na master in Sociaal Recht bij de VUB

Bij de rechtsfaculteit van de VUB wordt ook volgend academiejaar een Master na master in sociaal recht georganiseerd. De studie kan gevolgd worden in één academiejaar of verspreid over twee academiejaren.

Alle verplichte en de meeste keuzeopleidingsonderdelen worden gedoceerd in avondonderwijs (17-20u).

Meer inlichtingen kunnen verkregen worden bij Mevr. N. VERNIMMEN, Vrije Universiteit Brussel, Vakgroep Sociaal Recht, Pleinlaan 2 - 1050 Brussel (tel. 02 629 25 64 - fax 02 629 36 33 - e-mail nvernimm@vub.ac.be) of Mevr. Elisabeth ALOFS (02 629 13 84 - e-mail ealofs@vub.ac.be) via website van de Vakgroep Sociaal Recht (<http://www.vub.ac.be/SORE>).

ECHO REGIO'S

Naar een Pact voor duurzame stedelijke groei?

Bij de lancering door de gewestregering van haar *Plan voor de internationale ontwikkeling van Brussel* eind 2007 lanceerde het ABVV-Brussel het idee voor een tripartiete onderhandeling over een Pact van stedelijke groei met als ambitie de voorwaarden vast te leggen voor een duurzame groei voor de stedelijke economie én van een rechtvaardige verdeling van de aldus geschapen rijkdom. Bij de installatie van de nieuwe gewestregering zagen wij met voldoening dat dit voorstel opgenomen werd in de algemene beleidsverklaring.

In een moeilijke budgettaire en institutionele context riep de minister-president de sociale gesprekspartners bijeen in het Brussels economisch en sociaal overlegcomité om onderhandelingen aan te vatten over een nieuw sociaal akkoord, waarbij de sociale gesprekspartners rond 4 doelstellingen gemobiliseerd worden:

1. voortzetting en versterking van de sociale dialoog in Brussel om op een specifieke en aangepaste wijze een antwoord te bieden op de uitdagingen

op het vlak van de tewerkstelling (meer bepaald bij de jongeren);

2. bepaling van de bijdragen van de Overheid, de privé-sector en de verschillende sectoren m.b.t. de toegang tot werk en vorming/opleiding voor de Brusselaars;
3. het scheppen van jobs bevorderen, meer bepaald jobs in met verband met het leefmilieu en in een economie in dienst van de burgers;
4. de arbeidsvoorwaarden en de sociale rechten van de Brusselaars die terug ingeschakeld worden, maar ook van alle werknemers (nvdr dus ook de pendelaars) vrijwaren en verbeteren. Door de financiële crisis en de veranderende stedelijke economie worden die werknemers immers blootgesteld aan armoede en sociale onzekerheid.

Laten wij hopen dat het Brusselse sociaal overleg op die manier "uit het slop" geraakt waarin het na de gewestverkiezingen verzeild geraakt was.

eric.buysens@abvv.be

ABVV-Brussel in statutair congres bijeen op woensdag 19 mei 2010

De 180 afgevaardigden van de beroepscentrales keurden het werkingsverslag en de 6 resoluties goed:

- Resolutie over de syndicale vooruitzichten
- Actualiteitsresolutie
- Regionalisering van het onderwijs: NEEN!
- Resolutie Jongeren
- Motie over Palestina: "Waardig werk is onmogelijk onder militaire bezetting"
- Actualiteitsmotie voor de eenheid van één enkele niet geprivatiseerde sociale zekerheid, van de collectieve onderhandelingen en van het arbeidsrecht.

Het werkingsverslag 2006-2010 en alle resoluties kunnen gedownload worden op de website www.abvvbrussel.irisnet.be/site/nl of verkregen worden op eenvoudige aanvraag bij veronique.bel@abvv.be

Wachtnacht 10.000 wachters op 11 september

2015 De Tijd Loopt

Sinds 2005 houden een 20-tal Vlaamse Noord-Zuidorganisaties de aandacht voor de Millenniumdoelstellingen scherp door samen te werken in de coalitie 2015 DE TIJD LOOPT. Ze houden de vooruitgang kritisch in de gaten en blijven aandringen bij publiek en politiek op het waarmaken van de doelstellingen.

Waar wachten we op?

Op de realisatie van de Millenniumdoelstellingen: 8 afspraken voor een betere wereld...

Hoe ver staan we?

Nog vijf jaar te gaan: tijd om een balans op te maken van de resultaten tot nu toe. Die laten te wensen over.

Wachtnacht

We swingen de nacht in met een concert van een internationale topper.

En ben je het wachten nog niet moe, dan kan je de nacht rond maken in het café van Kunstencentrum Vooruit. Studio Brussel zorgt 6 uur lang voor een live uitzending tot de vroege ochtend.

Wanneer?

zaterdag 11 september 2010 vanaf 15 u. tot de kleine uurtjes van 12 september.

Waar?

Sint-Pietersplein en Kunstencentrum Vooruit te Gent.

Kostprijs?

Gratis!

Kinderen

Ook de kleintjes zijn welkom. Kinderen en ouders kunnen in de namiddag samen spelen in verschillende leeftijdszones in het kinderdorp.

www.wachtmee.be

Vlaams ABVV wil systematische doorlichting subsidies aan bedrijven

In het investeringsluik van het WIP werd overeengekomen een evaluatie van de bestaande Vlaamse instrumenten voor investeringssteun naar efficiëntie en effectiviteit in het creëren van ondernemerschap, groei en werkgelegenheid uit te voeren. Dat hier nood aan is bewijst de herstructureringsgolf die sinds het uitbreken van de crisis op gang gekomen is. Ook heel wat bedrijven die op één of andere manier genoten van overheidssteun hebben herstructureringen doorgevoerd.

Het Vlaams ABVV pleit ervoor dat de Vlaamse regering strengere voorwaarden oplegt aan bedrijven die overheidssteun ontvangen en dat de toekenning van deze steun op een transparante manier gebeurt. Subsidies mogen volgens ons enkel toegekend worden na syndicaal overleg en het opnemen van een clause in de aanvraag rond het maximaal behoud van tewerkstelling. Zonder dat aan deze twee voorwaarden voldaan is, mag de Vlaamse overheid volgens het Vlaams ABVV niet overgaan tot het toekennen van steun.

Ook bij het beoordelen van steunaanvragen moet de overheid meer oog hebben voor sociale en duurzaamheidscriteria. We pleiten ervoor dat volgende criteria steeds meegenomen worden in de evaluatie van een steunaanvraag: tewerkstelling (bijkomende tewerkstelling, verhogen opleidingsdeelname, verbeteren werkbaarheid), innovatie (inspanningen O&O, duurzaamheid van de activiteiten), ecologie (inspanningen milieuzorg en klimaatbeleid) en corporate governance (duurzaamheid, continuïteit van de onderneming).

Om de transparantie van het Vlaams steunbeleid te vergroten vragen we dat de regering hierover regelmatig rapporteert aan de sociale partners. Dit kan in de vorm van rapportering aan de SERV of het VESOC en door rapportering aan de raden van bestuur van Extern Verzelfstandigde Agentschappen, zoals bijvoorbeeld FIT of het IWT.

mkoocheki@vlaams.abvv.be

Vlaamse overbruggingspremie uitgebreid

Werknemers in Vlaanderen hebben recht op een overbruggingspremie wanneer ze hun arbeidstijd verminderen omwille van tijdelijke productiedaling. Deze crisismaatregel werd door de sociale partners onderhandeld bij het relanceplan 'Herstel het vertrouwen'. De premie moet een deel van het loonverlies overbruggen van werknemers die minder gaan werken om ontslagen te vermijden.

De werkgever moet hiervoor een plan opmaken dat goedgekeurd moet worden door OR, CPBW of de syndicale delegatie. Dit plan bevat vier elementen: opgave van de substantiële daling van minimum 20% van de omzet of de productie; de arbeidsherverdelingsmaatregelen; opgave van het aantal arbeidsplaatsen die voorwerp zijn van de maatregel (aantal vermeden ontslagen) en opgave van de periode van de arbeidsduurvermindering. Met het WIP werden enkele verbeteringen doorgevoerd:

- Het referentiejaar is uitgebreid. Om de daling van 20% van de omzet of de productie aan te tonen kan men het kwartaal voorafgaand aan de

vermindering vergelijken met hetzelfde kwartaal van het jaar of 2 jaren voordien.

- De maximale duurtijd van de overbruggingspremie is verhoogd van 12 naar 18 maanden..
- Wanneer een onderneming naast de Vlaamse overbruggingspremie ook in het federale stelsel van 'collectieve arbeidsduurvermindering' is gestapt, vervalt de regel dat de looncompensatie die de werkgever voorziet lager moet zijn dan 50% van de loonderving.
- De werkgever moet in het plan opnemen welke opleidingsinspanningen worden gedaan en hoe de arbeidsduurvermindering zal worden georganiseerd in functie van de combinatie werk en opleiding.
- Het omkaderingspersoneel van de beschutte werkplaatsen, die voorheen waren uitgesloten, kunnen er nu eveneens gebruik van maken.
- Ook werknemers die hun arbeidstijd met 10% verminderen komen in aanmerking voor een extra premie opleiding.

pdiepvents@vlaams.abvv.be

«Détox»: een nieuwe brochure van de "Jeunes FGTB"

Dagelijks horen en lezen we het discours van rechts. Het neoliberale discours overspoelt het kleine scherm, de gesproken en de geschreven pers. Deze woordenschat vol eufemismen en lege woorden gaat er (bijna) onopgemerkt in.

Deze ogenschijnlijk banale "kolonisatie" d.m.v. woorden legt de wereld haar visie op. Met woorden die langzaam maar zeker overgenomen worden door de politieke klasse en de media. Zinnen zonder werkwoord, slogans en het zoeken naar emotie komen in de plaats van en onderbouwde analyses.

De jongeren van het Waals ABVV besloten zich niet langer te laten beïnvloeden door het liberale discours en denken! Ze nemen ons mee op een "ontwenningsskuur", dankzij hun nieuwe brochure «Détox».

Deze brochure werd geschreven om de zinnetjes, slogans en uitspraken (in naam van het gezond verstand) van de rechterzijde te doorbreken en het liberale discours te ontmaskeren met andere argumenten. De brochure is een bijzonder doeltreffend instrument tegen het offensief van de rechterzijde!

Een voorbeeld: onderwijs en opleiding

«Als jongeren geen baan vinden, dan is het omdat ze in school niet goed opgeleid worden.» INTOXICATIE!

Goede informatie zegt eerder dit ...

- Opdat jongeren op de arbeidsmarkt terecht kunnen, moet men daar de nodige plaatsen voor scheppen! In Wallonië is er één werkaanbieding voor 25 werkzoekenden. Het is niet met maatregelen als het "antigeneratiepact" dat men werk voor jongeren zal scheppen!
- Ook de ondernemingen moeten hun deel doen op het vlak van opleiding. Volgens de akkoorden tussen sociale partners moet het aandeel van de

loonmassa dat de ondernemingen aan personeelsvorming besteden, nationaal een gemiddelde van 1,9% halen. In 2007 haalden ze slechts 1,6%. Dit is dus lager dan het nationale streefdoel en ver onder het Europees gemiddelde van 2,3%. Sinds het generatiepact van 2005 zijn er zelfs sancties voorzien voor bedrijven die onvoldoende inspanningen leveren. De werkgevers zijn niet tevreden? Dat ze eerst de gesloten akkoorden toepassen en hun personeel degelijk opleiden!

- Er moet werk gemaakt worden van het alternerend leren. Het technisch en beroepsonderwijs lijdt aan een constant gebrek aan geschoolde leerkrachten. Er is ook een gebrek aan stageplaatsen. De specialisten staan elkaar niet te verdringen aan de schoolpoorten om hun waardevolle kennis te delen. En dan hebben we het nog niet over de gebrekkige kwaliteit van sommige stages waarbij jongeren hun dag al vegend doorbrengen zonder dat ze ook maar iets van hun toekomstig vak leren!
- Waarover klagen de werkgevers wel? Er heerst enige tegenstrijdigheid tussen de zogezegd slechte opleiding van de jongeren en de internationale rapporten volgens welke de Belgische werknemers tot de top 5 van de meest productieve werknemers ter wereld behoren. De opdracht van de school, zoals omschreven in het handvest van het officieel onderwijs, is niet kant-en-klare machines te produceren, maar wel verantwoordelijke, kritische burgers te vormen die in staat zijn de maatschappij waarin ze leven en werken in vraag te stellen.

De brochure is verkrijgbaar bij de "Jeunes FGTB" en kan gedownload worden op de website van het Waals ABVV: www.fgtb-wallonne.be

jeunes@jeunes-fgtb.be

De website van het Waals ABVV in een nieuw kledje

Nieuwe lay-out, nieuwe structuur, nieuwe inhoud ...

De website van het Waals ABVV werd zo opgevat dat hij je direct naar de juiste informatie leidt.

De rubriek «Actualités» informeert de surfers over de dagelijkse werking en de acties van het Waals ABVV.

Sociale strijd, acties, ontslagen, bedrijfssluitingen... in de rubriek «Paroles de travailleurs» krijgen de werknemers het woord.

Nota's, radio- en tv-uitzendingen maar ook publicaties en brochures van het Waals ABVV kun je voortaan met een simpele klik op je scherm zien.

De oriëntaties en de resoluties van het laatste congres van het Waals ABVV, staan eveneens online.

Welkom op onze nieuwe webstek:

www.fgtb-wallonne.be

Voor meer informatie:

vanessa.amboldi@fgtb-wallonne.be

Arbeidstijdrichtlijn

Na het uitvoerend Comité van 1 en 2 juni II. heeft het EVV de Europese Commissie zijn standpunt bezorgd over de herziening van de richtlijn over de organisatie van de arbeidstijd. Dit in antwoord op de Commissie die een reeks raadplegingen op het getouw gezet had en de sociale partners gevraagd had een oplossing voor het probleem aan te reiken. Het EVV wees erop dat het hoofddoel van de richtlijn de verdediging van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers moet blijven.

Het einde van de "opt-outclausule" en de eerbiediging van de arresten van het Europees Hof van Justitie over de wachttijd zijn, elementen die absoluut deel moeten uitmaken van de discussie. Na bespreking van de standpunten van 'Business Europe' en de mist die de Commissie rond het dossier blijft spuiten, oordeelde het EVV dat de voorwaarden momenteel niet vervuld zijn om een eventuele herziening in het kader van de sociale dialoog te behandelen.

De soberheidsval - Europese syndicale actiedag op 29 september

Na de financiële en economische crisis, zijn nu de openbare financiën in crisis. Wat de sociale crisis betreft: die is reëel en riskeert nog erger te worden.

Met de hete adem van de financiële markten in de nek geven de Europese landen zich nu de een na de ander over aan een bezuinigingsbeleid, waarbij ze de steunmaatregelen laten varen die ze bij het begin van de crisis hadden genomen, ook al hadden deze maatregelen de gevolgen van de crisis nog enigszins opgevangen. Heel wat landen zijn hierbij betrokken: Griekenland, Spanje, Portugal, Italië, het Verenigd Koninkrijk, Roemenië, Denemarken... de lijst wordt elke dag langer.

We mogen natuurlijk niet toelaten dat de openbare financiën er nog verder op achteruitgaan, aangezien de werknemers daar op termijn als eerste het gelag voor zouden betalen. Te vroeg het einde van de crisis afkondigen, zou dramatische gevolgen kunnen hebben. Over deze vaststelling waren alle Europese landen het enkele weken geleden nog roerend eens, maar nu blijft van deze consensus niet veel meer over.

Europa probeert te reageren en een

zekere economische governance in te voeren: een financieel steunplan van 110 miljard euro voor Griekenland, de oprichting van een Europees fonds van 750 miljard euro om de lidstaten te helpen die op de financiële markten in moeilijkheden raken, een actiever beleid van de Europese Centrale Bank. Maar momenteel gaat deze governance niet verder dan deze noodsolidariteit. De wil ontbreekt om een gemeenschappelijk steunbeleid uit te werken, om tot een grotere fiscale coördinatie te komen (zoals aanbevolen in het recente Monti-rapport over de Europese eenheidsmarkt) en om te vermijden dat het ieder voor zich wordt. We lopen het risico om in een spiraal van bezuinigingen en in een nieuwe economische crisis te verzeilen.

Om een antwoord te bieden op deze situatie heeft het EVV tijdens zijn uitvoerend comité begin juni beslist een **Europese actiedag te organiseren op 29 september**, aan de vooravond van de Ecofintop. Deze syndicale reactie zal bestaan uit een grote Europese manifestatie in Brussel, maar ook uit collectieve acties overal in Europa, in de vorm van manifestaties, werkonderbrekingen of andere.

rafael.lamas@abvv.be

INTERNATIONALE RELATIES

IVV-jaarrapport schending vakbondsrechten

Begin juni publiceerde het Internationaal Vakverbond (IVV) het traditioneel jaarrapport (2009) over de wereldwijde schending van vakbondsrechten. In het oog springend: het aantal vermoorde vakbonds-militanten: 101 (een derde meer dan in 2008). Colombia, niet toevallig een der focuslanden van het ABVV, blijft de trieste koploper (48 doden). De klachtenlijst is bijzonder lang, en de economische crisis heeft de toestand nog verergerd. Komen ruim aan bod in het rapport: Birma, Noord-Korea, Honduras, Iran, Turkije, ...

Nog volgens het rapport bevindt de helft van alle werknemers ter wereld zich in kwetsbare arbeidsomstandigheden, zonder recht op vakbonds-verdediging.

Voetbalproductie en arbeidsrechten: nog veel te doen!

Meer dan actueel, gezien het WK voetbal in Zuid-Afrika, is de recente publicatie (7 juni), door de Amerikaanse NGO International Labour Rights Forum, van het rapport "Missed the goal for workers: the reality of soccer ball stitchers". Het rapport toont aan dat arbeid(st)ers die voetballen stikken in o.m. Pakistan, India, China en Thailand nog altijd slachtoffer zijn van alarmerende schendingen van hun arbeidsrechten. Kinderarbeid komt in de sector nog erg veel voor.

Andere problemen die in het onderzoek tot uiting komen: genderdiscriminatie (thuiswerksters worden onderbetaald zeker bij stukwerk, grote kans op jobverlies bij zwangerschap), werkdagen van soms 20 uur, slechte arbeidsomstandigheden (gebrek aan zuiver drinkwater, medische verzorging en zelfs toiletten).

De Play Fair Alliance, bestaande uit o.m. de Schone Kleren Campagne (waarin ook het ABVV actief is), het IVV en de ITGLWF, heeft inmiddels de FIFA

(de wereldvoetbalorganisatie) en de voetbalproductiesector zelf opgeroepen om onmiddellijk actie te ondernemen om de problemen van extreem lage lonen, de groei van tijdelijk en onzeker werk en het gebrek aan respect voor de rechten van vrijheid van vereniging en collectieve onderhandelingen aan te pakken. Als hoogste internationaal voetbalorgaan, en als organisatie actief in het vergunnen en de kwaliteitscontrole van voetballen, heeft de FIFA de verplichting om de hoogste normen te eisen wat de toepassing betreft van internationaal erkende arbeidsrechten bij de productie van voetballen en goederen in licentie (shirts, schoenen, ...) Al in 1997 tekende de voetballenindustrie het zogenaamde "Atlanta-akkoord", dat haar ertoe verbond om in de sector orde op zaken te stellen. Maar dertien jaar later blijken schendingen van arbeidsrechten helaas nog steeds de norm en geen uitzondering.

christian.vancoppenolle@abvv.be